

UOHSX004NIWL

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R184/2012/VZ-24173/2012/310/RBu

Brno 21. prosince 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 2. 7. 2012 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 12. 7. 2012) podaném navrhovatelem –

- společností **GRADIOR, spol. s r.o.**, IČ 43389406, se sídlem Křižíkova 68, 660 90 Brno, ve správním řízení zastoupenou na základě plné moci ze dne 3. 2. 2012 Mgr. Liborem Valentou, advokátem, se sídlem Křížová 18, 602 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S84/2012/VZ-4691/2012/510/OKo ze dne 25. 6. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **obec Zdounky**, IČ 00287938, Zdounky 27, 768 02 Zdounky,

učiněných ve veřejné zakázce „**Vybavení interiérů objektu Domu kultury ve Zdoukách**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení dle § 38 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, na základě písemné výzvy k podání nabídek ze dne 7. 12. 2011 zveřejněné na profilu zadavatele dne 8. 12. 2011, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **VESNA INTERIORS, s.r.o.**, IČ 25536699, se sídlem Masarykova 1194, 698 01 Veselí nad Moravou,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S84/2012/VZ-4691/2012/510/OKo ze dne 25. 6. 2012

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 6. 2. 2012 návrh navrhovatele, společnosti – GRADIOR, spol. s r.o., IČ 43389406, se sídlem Křižíkova 68, 660 90 Brno, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 3. 2. 2012 Mgr. Liborem Valentou, advokátem, se sídlem Křížová 18, 602 00 Brno (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – obce Zdounky, IČ 00287938, Zdounky 27, 768 02 Zdounky (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Vybavení interiérů objektu Domu kultury ve Zdounkách“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), na základě písemné výzvy k podání nabídek ze dne 7. 12. 2011.
2. V písemné výzvě zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky tak, že se jedná o dodávku interiérového vybavení a technologického vybavení sálu a pódia Domu kultury ve Zdounkách. Předmětem veřejné zakázky kromě vlastní dodávky je i doprava na místo plnění, vlastní instalace, zprovoznění a komplexní vyzkoušení akustického měření a následné zaškolení obsluhy a zajištění údržby a servisu v záruční době. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena na částku 4 528 412,00 Kč bez DPH.
3. Zadavatel určil lhůtu pro doručení nabídek do 23. 12. 2011 do 10:00 hodin. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami uchazečů vyplývá, že v řádném termínu pro přijetí nabídek byly doručeny dvě nabídky uchazečů, třetí nabídku obdržel zadavatel po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Hodnotící komise konstatovala, že nabídka navrhovatele nespĺnila požadavky zadavatele stanovené v zadávací dokumentaci a nabídku z dalšího hodnocení vyřadila. Zadavatel dne 5. 1. 2012 rozhodl o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení a téhož dne rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, a to nabídky vybraného uchazeče.
4. Navrhovatel obě rozhodnutí obdržel dne 10. 1. 2012 a dne 18. 1. 2012 podal námitky proti svému vyloučení z další účasti v zadávacím řízení a rovněž námitky proti výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel rozhodnutími ze dne 25. 1. 2012 nevyhověl oběma námitkám.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

5. Dne 6. 2. 2012 byl Úřadu doručen návrh navrhovatele na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, spolu s návrhem na vydání předběžného opatření, ze dne 3. 2. 2012. Navrhovatel namítal, že zadavatel nedodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a nesprávně posoudil a hodnotil nabídku navrhovatele a vybraného uchazeče. Navrhoval zrušit rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče.
6. Úřad dne 6. 2. 2012 zahájil správní řízení na návrh, přičemž jako účastníky označil zadavatele, navrhovatele a vybraného uchazeče, společnost – VESNA INTERIORS, s.r.o., IČ 25536699, se sídlem Masarykova 1194, 698 01 Veselí nad Moravou (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
7. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S84/2012/VZ-3112/2012/510/OKo ze dne 14. 2. 2012. Dále Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S84/2012/VZ-3113/2012/510/OKo z téhož dne stanovil účastníkům lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy a v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
8. Zadavatel se dne 23. 2. 2012 vyjádřil ke skutečnostem uvedeným v oznámení o zahájení správního řízení a dále se ve správním řízení vyjádřil dopisem ze dne 2. 4. 2012.

II. Napadené rozhodnutí

9. Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastního zjištění vydal dne 25. 6. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S84/2012/VZ-4691/2012/510/OKo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl, že návrh navrhovatele se podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, jelikož shledal, že zadavatel postupoval při zadávání veřejné zakázky v souladu se zákonem.
10. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že navrhovatel nedodržel požadavky zadavatele, a to obchodní podmínky týkající se délky záruční doby, když v článku 8 návrhu smlouvy uvedl „52 měsíců vyjma dílů, u kterých výrobce uvádí jinak (bude doloženo záručními listy)“, což bylo v rozporu s požadavkem zadavatele na délku záruční doby za jakost v měsících od předání do převzetí díla, kterou v bodu 11.3 písemné výzvy k podání nabídky požadoval v minimální délce 36 měsíců. Zadavatel tak navrhovatele vyloučil z další účasti v zadávacím řízení oprávněně.
11. K námitce navrhovatele, kdy tvrdil, že ho měl zadavatel vyzvat k písemnému objasnění nejasností v nabídce, Úřad uvedl, že ustanovení § 76 odst. 3 zákona dává zadavateli možnost, nikoliv povinnost, nechat si vysvětlit nejasnost a zůstává tak na zadavateli, zda tento úkon učiní či nikoli. Zadavatel může požádat uchazeče např. o popis navrženého řešení realizace veřejné zakázky či detailnější informace, tyto informace však rozhodně nesmí vést ke změně či jiným úpravám obsahu nabídky.
12. Ohledně stanovení výše minimální záruční doby Úřad dále uvedl, že zadavatel je oprávněn požadovat splnění takových obchodních podmínek, jaké uzná za vhodné, pokud tyto podmínky nejsou v rozporu se zásadami stanovenými v § 6 zákona.
13. Úřad se neztotožnil s názorem navrhovatele, že hodnotící komise měla ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek uvádět mezi hodnocenými i jeho nabídku. Úřad má za to,

že hodnotící komise postupovala správně, jestliže po vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení neprovedla hodnocení nabídky navrhovatele a nabídky vybraného uchazeče, jelikož jí tak jednoznačně ukládá § 79 odst. 6 zákona.

14. K neprovedení důkazů navržených účastníkem řízení a dalším skutečností uvedeným v návrhu Úřad dodal, že neprovedl některé navrhovatelem navržené důkazy (výslech členů hodnotící komise, výslech účastníků a navržený znalecký posudek), neboť vzal za dostačující listinné důkazy, tj. zadávací dokumentaci, protokoly o otevírání obálek, o posouzení kvalifikace, o výsledku objasnění kvalifikace a zprávu o posouzení a hodnocení nabídek.
15. Pro úplnost Úřad k pochybnostem navrhovatele, zda zadavatel opravdu vyzval 5 možných dodavatelů písemnou výzvou k podání nabídek, uvedl, že z dokumentace o veřejné zakázce je zřejmé, že dne 7. 12. 2011 odeslal zadavatel výzvu 5 subjektům, které ji obdržely dne 8. 12. 2011. Zadávací dokumentaci si vyžádali 3 z 5 vyzvaných dodavatelů a 4 další dodavatelé včetně vybraného uchazeče i navrhovatele.

III. Námitky rozkladu

16. Dne 12. 7. 2012 obdržel Úřad v zákonné lhůtě od navrhovatele rozklad, jímž bylo rozhodnutí Úřadu napadeno v plném rozsahu. V rozkladu navrhovatel nadále setrvává na stanoviscích uvedených v návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a má za to, že zadavatel nedodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup zadavatele podstatně ovlivnil či mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, kdy za této situace bylo, dle názoru navrhovatele, povinností Úřadu zrušit zadávací řízení.
17. Navrhovatel v bodu III. rozkladu shodně jako v námitkách obsažených v jeho návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele namítá skutečnosti, že byl nezákonně vyloučen z další účasti v zadávacím řízení, protože z rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení není naprosto zřejmé a patrné, jaký konkrétní požadavek zadavatele uvedený v zadávacích podmínkách nabídka navrhovatele vlastně nesplňovala a pro jaký konkrétní důvod tak byla jeho nabídka vyloučena ze zadávacího řízení. Uvádí, že pokud by snad měla být důvodem pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení skutečnost, že poskytl ve své nabídce na většinu předmětu plnění záruční dobu v délce trvání 52 měsíců mimo dílů, u kterých výrobce uvádí jinou záruční dobu, tak to není relevantní důvod pro vyloučení jeho nabídky ze zadávacího řízení. Tvrdí, že nikde v nabídce neuvedl, že by nabízel záruku nižší než 36 měsíců. Ohledně dovětky „... vyjma dílů, u kterých výrobce uvádí jinak (bude doloženo záručními listy)“ dodává, že se vztahoval k minimální části předmětu plnění a nelze z něj usuzovat, že by snad záruční doba na tyto díly tvořící předmět plnění měla být kratší než v rámci zadávací dokumentace požadovaná záruční doba 36 měsíců. Opětovně poukazuje na to, že postup zadavatele nelze označit za transparentní. Jestliže měl zadavatel pochybnosti ohledně poskytnuté záruční doby, dle navrhovatele mohl a měl postupovat v souladu s § 76 odst. 3 zákona a požádat navrhovatele o písemné vysvětlení nabídky. Dále podotýká, že zadavatel měl rovněž možnost v rámci výběrového řízení postupovat v souladu s § 76 odst. 4 zákona s tím, že hodnotící komise mohla po písemném zdůvodnění nejasností nabídky přizvat uchazeče na jednání hodnotící komise za účelem vysvětlení jeho nabídky. Dle navrhovatele byla jeho nabídka ve všech hodnotících kritériích vhodnější a namítá, že zadavatel nakonec rozhodl iracionálně, pokud vybral jako nejvhodnější nabídku vybraného uchazeče, protože zadavatel zaplatí z veřejného rozpočtu vyšší cenu za předmět plnění.

18. V bodu IV. rozkladu navrhovatel opětovně namítá, že ve své nabídce poskytl na 75 % předmětu plnění nadstandardní záruční dobu v délce trvání 52 měsíců a u 25 % předmětu plnění pak poskytl záruční dobu kratší, nikoliv však kratší než ze strany zadavatele v zadávací dokumentaci požadovanou záruční dobu 36 měsíců. Je toho názoru, že pokud by v souladu s § 76 odst. 3 zákona ze strany zadavatele směřoval na navrhovatele dotaz, jak je to myšleno se záruční dobou na předmět plnění jako celek, dostalo by se mu shora uvedené odpovědi.
19. Navrhovatel v bodu V. rozkladu vytýká napadenému rozhodnutí, že se v něm Úřad dostatečně nevypořádal s navrhovatelem navrženými důkazy. Namítá, že se Úřad omezil toliko na prosté konstatování, že navrhovatelem navržené důkazy neprovedl, neboť vzal za dostačující listinné důkazy. Takový postup považuje za nepřipustný a nezákonný.

Závěr rozkladu

20. S ohledem na výše uvedené navrhovatel žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení ze dne 5. 1. 2012 a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 5. 1. 2012 se zrušuje. Alternativně navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

21. Zadavatel ve svém vyjádření uvedl, že se k projednávaným skutečnostem již dostatečně vyjádřil v rámci rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách a následně ve stanovisku zadavatele k podanému návrhu a na základě toho svého práva na podání vyjádření k rozkladu nevyužije. Zůstává u tvrzení, že platí jeho stanovisko vyjádřené v uvedených dokumentech.

IV. Řízení o rozkladu

22. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc správnímu orgánu rozhodujícím o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

23. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
24. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S84/2012/VZ-4691/2012/510/OKo ze dne 25. 6. 2012 návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

25. Navrhovatel v zásadě opakuje své námitky obsažené v návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a v námitkách podaných proti rozhodnutím zadavatele, přičemž dále nesouhlasí s některými závěry, ke kterým Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl při jejich vypořádání, a považuje je za nesprávné. K tomu lze konstatovat, že napadené rozhodnutí se dostatečně vypořádalo se všemi námitkami návrhu, a to způsobem, ze kterého je plně srozumitelné a seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán prvního stupně při svém rozhodování řídil.
26. Jak vyplývá z podaného rozkladu, navrhovatel trvá na tom, že zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem, přičemž mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky tím, že navrhovatel byl neoprávněně, respektive nezákonně, vyloučen z další účasti v zadávacím řízení na základě toho, že zadavatel nesprávně pochopil a posoudil jeho nabídku.
27. S navrhovatelem namítanou skutečností ohledně nedostatečného odůvodnění rozhodnutí o vyloučení navrhovatele se již dostatečně a správně vypořádalo napadené rozhodnutí, a to v odstavcích 29 až 44. Úřad dospěl k závěru, že navrhovatel nedodržel požadavky zadavatele, a to obchodní podmínky týkající se záruční doby, když v článku 8 návrhu smlouvy uvedl „52 měsíců vyjma dílů, u kterých výrobce uvádí jinak (bude doloženo záručními listy)“, což bylo v rozporu s požadavkem zadavatele na délku záruční doby za jakost v měsících od předání a převzetí díla, kterou požadoval v minimální délce 36 měsíců. Zadavatel tedy navrhovatele vyloučil z další účasti v zadávacím řízení oprávněně.
28. Ke skutečnosti týkající se doplnění údajů navrhovatelem do návrhu smlouvy o dílo do článku 8, o odpovědnosti za vady v záruční době do odstavce 1 „52 měsíců vyjma dílů, u kterých výrobce uvádí jinak (bude doloženo záručními listy)“, uvádím následující. Zadavatel v zadávací dokumentaci svazku 2 obchodní podmínky stanovil, že obchodní podmínky jsou vypracovány ve formě a struktuře smlouvy a že uchazeči do těchto podmínek pouze doplní údaje nezbytné pro vznik návrhu smlouvy (zejména vlastní identifikační údaje, cenu a případné další údaje, jejichž doplnění text obchodních podmínek předpokládá)². Nabídka navrhovatele obsahuje návrh smlouvy o dílo, ve které se navrhovatel (zhotovitel) zavazuje na předmět plnění poskytnout záruční dobu v délce 52 měsíců vyjma dílů, u kterých výrobce uvádí jinak. Konkrétně navrhovatel v návrhu smlouvy o dílo v článku 8 o odpovědnosti za vady v záruční době v odstavci 1 vyplnil nad rámec stanovení lhůty mimo zadavatelem zvýrazněný prostor dovětek, který zní: „vyjma dílů, u kterých výrobce uvádí jinak (bude doloženo záručními listy)“. Tím však došlo k situaci, že nabídka navrhovatele nespĺnila podmínky uvedené v zadávací dokumentaci svazku 1 bodu 19.3. a v písemné výzvě k podání nabídky v bodu 11.3, neboť není zcela zřejmé, že navrhovatel poskytne na celý předmět plnění veřejné zakázky minimální záruční dobu v délce 36 měsíců, jak požadoval zadavatel. Vzhledem k této skutečnosti tak byl navrhovatel oprávněně zadavatelem vyloučen z další účasti v zadávacím řízení pro nespĺnění zadávacích podmínek.
29. Námitku ohledně výběru nejvhodnější nabídky Úřad vypořádal v odstavcích 45 až 47 napadeného rozhodnutí. Správně uvedl, že dle § 79 odst. 6 hodnotící komise neprovede hodnocení nabídek, pokud by měla hodnotit nabídku pouze jednoho uchazeče. Případné

² V textu návrhu smlouvy o dílo byl žlutě zvýrazněn prostor, kam mohl uchazeč doplnit údaje.

hodnocení by bylo pouze formálním hodnocením a postrádalo by smysl, který je v ostatních případech (kdy se do této fáze dostanou dvě a více nabídek) předpokládán zákonem. Pokud by přesto bylo prováděno hodnocení, na prvním místě by se vždy umístila tato jediná nabídka. V tomto případě hodnotící komise pouze deklaruje, že se v zadávacím řízení do fáze hodnocení dostala pouze jedna nabídka.

30. Navrhovatel dále opětovně namítá a vytýká zadavateli, že nepostupoval dle § 76 odst. 3 zákona pomocí institutu vysvětlení nabídky. Charakter vady nabídky v daném případě vylučuje i případné použití § 76 odst. 3 zákona zadavatelem ustanovenou komisí, jehož nepoužití namítá navrhovatel, neboť kdyby zadavatel umožnil navrhovateli po ukončení lhůty pro podání nabídek změnu dotčeného článku návrhu smlouvy o dílo tak, aby odpovídal zadávacím podmínkám, dopustil by se porušení § 76 odst. 6 a § 6 zákona. S názorem navrhovatele, že zadavatel nedodržel zákonný postup a vyloučením navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení byl porušen zákon, vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nelze souhlasit.
31. Co se týče institutu písemného vysvětlení nabídky (§ 76 odst. 3 zákona), považuji za důležité dále uvést následující. Z četné rozhodovací praxe Úřadu je zřejmé, že za „vysvětlení“ nabídky nelze považovat její doplnění např. o chybějící doklady nebo obecně o skutečnosti, které měly být uvedeny již v podané nabídce, tj. ve lhůtě pro podání nabídek. Uchazeči podávají svoje nabídky v souladu s § 69 odst. 5 zákona pouze a jen ve lhůtě pro podání nabídek a nabídky doručené po jejím uplynutí nejsou považovány za řádně podané. Písemným vysvětlením nabídky nelze rozumět ani možnost změny předložených nabídek. Smyslem a účelem tohoto ustanovení je dát hodnotící komisi možnost, aby si v případě potřeby mohla před samotným hodnocením nabídek vyjasnit informace deklarované uchazeči v nabídkách, nikoliv umožnit doplňování a rozšiřování nabídky o nové listiny či informace (vyjma dokladů uvedených v § 68 odst. 3 zákona ve znění účinnému od 1. 4. 2012), které měly být její součástí ve lhůtě pro podání nabídek. Hodnotící komise má na základě tohoto institutu možnost žádat uchazeče o písemné vysvětlení za účelem zhojení zřejmých nejasností, nemůže však po uchazeči požadovat, aby změnil svou nabídku. Hodnotící komise nejenže nemůže uchazeče vyzývat k doplňování jejich nabídky, ale navíc není ani oprávněna přihlížet k případným opravám a doplněním nabídek podaných uchazeči po uplynutí lhůty pro podání nabídek. V souladu s koncepcí ustanovení § 76 odst. 1 a odst. 3 zákona tedy musí být ty z nabídek, které nesplňují požadavky zadavatele uvedené v zadávacích podmínkách, vyřazeny a uchazeči, kteří vyřazené nabídky podali, musí být z další účasti v zadávacím řízení bezodkladně vyloučeni podle § 76 odst. 6 zákona.
32. Dle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2010 – 104 ze dne 6. 11. 2011 je určující to, že *zadavatel musí mít po podání nabídek najisto postaveno, zda nabídky vyhovují zadávacím podmínkám a jaké hodnoty mají být v rámci hodnocení nabídek hodnoceny; zadavatel tedy musí mít spolehlivý podklad pro jednoznačný závěr, zda nabídka může být úspěšně posouzena či nikoli a jak má být hodnocena*. Dále je nutno mít na paměti, že po podání nabídek je skutečně nelze měnit způsobem, který by byl „změnou návrhu smlouvy“, neboť *v důsledku toho by zadavatel neuzavíral podle § 82 odst. 2 zákona smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsažené v nabídce vybraného uchazeče*.
33. Navrhovatel rovněž namítal, že zadavatel nevyužil postup dle § 76 odst. 4 zákona. Z ustanovení § 76 odst. 4 zákona vyplývá, že hodnotící komise může přizvat uchazeče na

jednání hodnotící komise za účelem vysvětlení jeho nabídky teprve po písemném zdůvodnění nejasností nabídky. Tedy pokud bylo podáno písemné vysvětlení, avšak dle názoru členů hodnotící komise nedošlo ke zhojení zjištěných nejasností obsažených v nabídce, může hodnotící komise přizvat uchazeče na některé své jednání a požádat ho o vysvětlení nejasností osobně přímo na jednání komise. Charakter tohoto institutu je obdobný jako u písemného vysvětlení nabídky. Zákon neukládá zadavateli povinnost využít tohoto institutu, jelikož se jedná rovněž o fakultativní ustanovení, přičemž zákon zcela ponechává na uvážení zadavatele, zda tohoto postupu využije či nikoli. I v případě postupu dle § 76 odst. 4 zákona platí, že podaná vysvětlení se mohou vztahovat pouze k tomu, co je již obsaženo v nabídce, která byla podána ve lhůtě pro podání nabídek. Prostřednictvím podaného vysvětlení nesmí být nabídka doplňována či měněna. Jestliže by zadavatel doplnění či změnu v obsahu nabídky připustil, jednalo by se o postup v rozporu se zásadami uvedenými v § 6 zákona. Vzhledem k charakteru ustanovení § 76 odst. 4 zákona a k tomu, že zadavatel nevyužil postupu dle § 76 odst. 3 zákona, nelze mít námitku navrhovatele za důvodnou. K tomu dodávám, že je povinností a zájmem uchazeče, aby nabídka splňovala veškeré požadavky zákona a zadavatele, které tento uvedl v zadávací dokumentaci, a aby jejich splnění bylo z nabídky dostatečně zřejmé a srozumitelné.

34. V další námitce opětovně navrhovatel namítá nepoužití § 76 odst. 3 zákona zadavatelem, přičemž stejně jako ve svém návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele uvádí, že ve své nabídce poskytl na 75 % předmětu plnění nadstandardní záruční dobu v délce trvání 52 měsíců a u 25 % předmětu plnění pak poskytl záruční dobu kratší, nikoli však kratší než v zadávací dokumentaci požadovanou záruční dobu 36 měsíců. K tomu dodávám, že nedůvodnost námítky ohledně nepoužití postupu dle § 76 odst. 3 zákona je již rozvedena výše. Nadto uvádím, že po zadavateli nelze požadovat, aby při posuzování a hodnocení nabídky uchazeče vycházel z domněnek, jak požaduje navrhovatel, nebo byl povinen přihlížet k jiným dokladům a informacím, než k těm, které daný uchazeč uvedl ve své nabídce. Je povinností a zájmem uchazeče, aby nabídka splňovala veškeré požadavky zákona a zadavatele, které tento uvedl v zadávací dokumentaci, a aby jejich splnění bylo z nabídky dostatečně zřejmé a srozumitelné.
35. Dále navrhovatel spatřuje postup Úřadu za nepřípustný a nezákonný, a to v tom směru, že nebyly provedeny některé návrhy navrhovatele na provedení důkazů, resp. že nebyly provedeny důkazy potřebné ke zjištění stavu věci. Tvrdí, že je povinností Úřadu zhodnotit provedené důkazy a řádně odůvodnit, proč neprovedl další důkazy navržené navrhovatelem. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, jaký postoj Úřad k dané věci zaujal a na základě kterých důkazů k němu dospěl. Pokud jde o neprovedení důkazu výsledkem členů hodnotící komise a účastníků řízení (zadavatele, navrhovatele a vybraného uchazeče) a důkazu znaleckým posudkem, kterým by měla být zodpovězena otázka obvyklé maximální záruční doby na trhu pro díly mající charakter spotřebního zboží, pak uvádím, že s ohledem na obsah rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a dalších listinných dokumentů, které byly v řízení předloženy účastníky řízení, mám pochybnosti o přínosu provedení navrhovaných důkazů jdoucích nad rámec skutečností nezbytných pro posouzení věci. Považoval-li Úřad předložené podklady, ve smyslu § 50 správního řádu, za dostačující pro zjištění skutkového stavu věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, pak nemohu tento postoj označit za rozporný s navrhovatelem namítanými skutečnostmi, neboť stejně jako Úřad pokládám

množství a obsah podkladů, na základě kterých bylo vydáno napadené rozhodnutí, za plně dostačující.

VI. Závěr

36. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
37. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Obec Zdounky, Zdounky 27, 768 02 Zdounky
2. Mgr. Libor Valenta, advokát, Křížová 18, 602 00 Brno
3. VESNA INTERIORS, s.r.o., Masarykova 1194, 698 01 Veselí nad Moravou

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy